

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 35 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poște și la librării.

În Bucuresol

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri. — A. an 15 bani (1891)

La

Abonament lunar

pentru Februarie st. v.

— cu prețurile din capul foi —

invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Deprinderi asiatice.

Este un adevăr, care astăzi tot mai mult ese la lumină, că în regatul coroanei ungare constituționalismul și liberalismul sînt numai speoale, numai firma afișată în afară, ear' în lăuntru, în fond deprinderile cuceritorului asiatic sînt adevăratele puteri, care își fac mendrele sub cuvînt că susțin și conduc statul.

Avem o constituție, care spune, că dreptatea și egală îndreptățire, nu numai a individului, ci și a popoarelor, limbilor și confesiunilor, sînt principii de stat garantate prin lege. În fond însă, sub pretexte și parole de nimic, ca „idea de stat“, „unitatea culturală“ etc. cel mai nesfîit exclusivism de rasă calcă în picioare și dreptate și lege și constituție.

Avem fel de fel de autonomii, municipale, bisericesci, comunale. În fond însă municipiile, mai ales cele locuite de nemaghiari, sînt adevărate satrapii, în care câte o unealtă nobilă sau nenobilă a guvernului se poartă cu cetățenii liberi și egal îndreptății în modul cel mai brutal, bate din pînteni ca pe timpurile feudale și cu homerică îngâmfare le strigă muritorilor: *En vagyok a-Gschöff-ordnung*, eu sînt legea, eu sînt totul!

Ear' când cetățenii, ne mai putînd suferi, se vaietă în auzul lumii, atunci tot ei sînt hoții de păgubași, agitatatori înrăiți, care nu sciu să fie mulțumitori „poporului alcătuitor și susținător de stat“ pentru instituțiile care-i ocrotesc și ca și care „în nici o țeară nu se mai găsește atît de liberale“.

Câte odată însă *bonus dormitat Homerus*. Chiar șovinii, care atît de bucurosi se laudă cu liberalismul unguresc și care ne fac minciunoși, când noi arătăm, că acest liberalism este o minciună, care numai puțin sgîrbiată dă la iveală cel mai cras asiaticism, vrînd nevrînd trebuie să ne dea toată dreptatea.

Servim astăzi cu un exemplu celebru.

În tristă memorie ne este încă stăpînirea pașalicescă a faimosului Bánffy Dezső în nenorocitele comitate Bistrița-Năsăud și Solnoc-Dobăca. Sciut este, că afară de revoltătoarele isprăvi ce le-a făcut cu averile fostilor grănițeri din gloriosul al doilea regiment românesc de graniță, el s'a distins prin cel mai nesfîit autoritarism, înaintea căruia nici lege, nici dreptate nu era sfîntă, ci numai sfîntul interes al maghiarisării.

Ear' când Românii și Sașii împilați tipau de nedreptățile acestui satrap, tot ei erau timbrați de nepatrioți, pe când el era preamărit de toată suflarea „patriotică“ de om providențial, de mare geniu administrativ, de omul de stat cel mai îndreptățit la fotoliul ministerial. Și se înțelege, că „preținsele“ lui nedreptăți întregă presa patriotică le nega, căci, veți Doamne, trăim în țeară constituțională și liberală.

Acum fiind vorba, ca acest „providențial“ om să ajungă președinte al casei deputaților, un organ de primul rang al șovinistilor, „Magyar Hirlap“ dela 10 Febr., în chip de laudă ni-l descrie din cuvînt în cuvînt precum urmează:

„Baronul Desider Bánffy până nu demult a fost comitele-suprem al duor comitate ardelenesci: Bistrița-Năsăud și Solnoc-Dobăca. Un șir de ani de-arîndul a guvernat aceste două comitate grele de guvernat, în care neliniștea elementului valach și lăcomia astută a Sașilor ar fi putut scoate din sărită și pe un apostol provădător cu armele pacienței ceresci.

„Cine cunoaște raporturile speciale ardelenesci și știe ce va să zică a guverna într'un astfel de ținut, unde două elemente, mai mult sau mai puțin inteligente, dar totdeauna mai mult ostile și fără nici o bună dispoziție, formează majoritatea chiar și în comisia administrativă a comitatelor, acela va ști așteptarea, că Bánffy Dezső ca comite-suprem nici-odată nu s'a rugat, ei totdeauna a voit, a poruncit și a executat.

„A fost la locul seu în acea poziție, nimeni mai mult ca dînsul. A domnit și a împus. A înfrînat răsvrătirea valachă, a frînt gîtul astuției săsesci. L'au urit, nu i-a păsăat. Când a trecut în trăsura sa cu patru cai printr'un sat valach năsăudean, au tras clopotele în onorul lui și i-au eșit înaintea cu pălăria în mână popa, primarul, dascălul. S'au temut de fulgerile

ochilor și ca de flacăra focului, și această salutară teamă a și produs roadele sale respectabile, căci a fost ordine în numele două comitate *modele* și astfel de disciplină, încît fără scirea comitelui nimeni nu a cutezat să pună cruciș două fire de paie și nimeni nu s'a mândrit, că el este altfel de om ca ceilalți.

„Acesta a fost baronul Bánffy Dezső până când a venit Iuliu Szapáry la guvern...“

Cetînd acest panegiric, omul european ar fi dispus a crede, că e vorba de vr'o traducere din Herodot — despre cutare autocrat de pe timpul lui Artaxerxes sau de cutare falnic-feros beliduce musulman, cu care Baiazid și Soliman au înspăimîntat lumea. Căci cine ar pute crede, că are înaintea sa descrierea, deși cam eufemistă, însă foarte adevărată, a unui funcționar administrativ din regatul constituțional al Ungariei, care pretinde a fi un stat de drept!

Ce stat de drept poate fi acela, în care constituie un titlu de laudă pentru funcționar, că nu a cerut nici-odată nimica dela reprezentanța legală a municipiului, ci a poruncit; că fruntașii conducători ai comunelor au stat dinaintea lui cu pălăria în mână; că lui nu i-a păsăat de ura cetățenilor, care s'au temut de fulgerile ochilor sei! Ce țeară constituțională este aceea, unde municipii stăpînite de asemenea tirani sînt considerate de *modele*!

Și Bánffy este numai un tip, însă nu este unicul în această nefericită țeară. Așa sînt aproape toți reprezentanții guvernului, care au să aplice legile și să ferească pe cetățenii contribuabili. Comiți-supremi, solgăbirei și creaturile lor în mare parte și astăzi ca și pe timpul feudalismului cred în hîntul cu patru cai, în pînteni, focș și *teremtette*, care le consideră de indispensabile mijloace administrative.

În adevăr, dacă concetățenii noștri maghiari au vre-un motiv de a-și sîrba milenul veșturii în Europa, apoi acesta este unul: Că nici într'o miie de ani nu s'au putut desbăra de firea și deprinderile lor asiatice.

Constituirea parlamentului maghiar.

Foile semioficiose din Budapesta confirmă scirea, că cercurile competente au hotărît definitiv alegerea baronului Desider Bánffy de președinte și a lui Alexie Bokros și conte Teodor Andrássy de vice preșidenți ai casei deputaților. Notari vor fi

aleși tot cei din periodul trecut, afară de Dárday și Varasdi, care nefînd aleși, vor fi înlocuiți cu alții. Totodată se vorbește, că în proiectul de revizuire a ordinei de casă, care guvernul îl va prezenta în curînd, vor fi prevădute lei și pentru vicepreșidenți. Pînă acum numai președintele a tras leață anuală de 12.000 fl.

Din Agram se telegrafează lui „Pester Lloyd“, că cercurile opoziționale croate ar considera de cea mai mare provocare, dacă guvernul nu ar consimți ca Vukotinovic să fie ales președinte de etate al casei deputaților, numai din motivul că este Croat. Vukotinovic nu este permis să renunțe la dreptul ce compete Croaților, ci trebuie să primească funcțiunea și să conducă desbaterele în limba croată, la din contră Croații vor trebui să protesteze contra constituirii ilegale a parlamentului.

Viena și Pesta.

Viena, în 10 Ianuarie 1891.

„Viena nu mai există pentru noi; ea nu mai poate fi un aliat întru realizarea programului nostru politic național. Trebuie să ne împăcăm cu Ungarii; pentru-că nu-i de creșut ca aceștia să mai poată fi aruncați înapoi din drumul ce-l duce spre ultima evoluție a luptelor lor politice naționale, spre independență, și deci e bine ca și noi să ne punem de pe acum la o masă cu ei, ca să nu venim prea târziu la oase goale!“

Așa au cugetat cei-ce au aruncat idea „dualismului maghiaro-român“ în publicul nostru.

Aceștia pot fi răi politici, dar s'ar pără, că au ceva, ceva din firea bunilor politici: ei au voit adevă să samente acest gînd într'un pămînt priincios, anume folosindu-se de îndoeala care pe ici și pe colo cuprinse unele suflute, ce își diceau: „Bine, dacă Viena mai e tare, dacă ea mai e binevoitoare ca odată, de ce nu ne dă privilegiu să simțim, că această țarie și bunăvoință e trează, și că ea ne ocrotesc?“ Acești politici formulau deci politica vorbeii: „Ne-au dat pe urmă Ungurilor“. Și de ce să ne mai opunem noi?

Două fapte recente încă ar fi putut cita politici „dați pe mîna Ungurilor“; sînt declarațiile lui Taaffe, care îi răspunde lui Dr. Lueger, că guvernul austriac una este cu cel maghiar, și este atitudinea baronului Pace în Bucovina; în amîndouă casurile lipsă

de bunăvoință față cu naționalitățile și chiar brutalitate față cu Români.

Ce argumente! — dacă am uita, că tocmai politicii austriaci nu se disting totdeauna prin cea mai deplină sinceritate și că amintirile istorice nu au perit din mintea și inima Austriei!

Fără îndoeală trebuie să ne cuprîndem de un spirit cît mai obiectiv, mai circumspect, mai atent față cu ori-ce străin — și străin este ori-cine nu este Român, — fără îndoeală trebuie să nădăm pasinimii să alege oarbă înaintea rațiunii; dar' de astă dată credem a fi în drept, dacă în ciuda sentimentului și faptelor amintite dîcem, că la Viena tot mai avem ce căuta!

Discuția din parlamentul austriac asupra proiectului pentru ajutorarea „societății dunărene de navigație“ ne dă o nouă dovadă, că Austria nu e tocmai plină de dragoste pentru dualisatua Ungarie; și că între aceste două surori, care s'au bătut odată pe moarte pe viață, mai continuă o luptă ascunsă. Sub cenușe arde jarul.

Societatea dunăreană de navigație nu împlinește numai trebuințele neguțătorilor, nu are o importanță numai economică, ci și politică. Ministrul Bacquehem a mărturisit, că societatea are un loc și în planul ministrului de război pentru o eventuală mobilizare a forțelor militare.

Această importanță politică și militară o va fi apărînd și guvernul maghiar, și ar fi deci consecuent ca guvernul maghiar să spriginească această societate, pentru-ca să se fie în stare a da statului întreg ajutorul ce i-se va cere odată.

Și totuși guvernul maghiar altfel se poartă; el a împovărat societatea cu dădii ce alcătuiesc venitul dela aproape 10 milioane, pe când întregul ei capital este de 35 milioane; o greutate, care pe lîngă altele, a contribuit și ea la slăbirea forțelor societății.

Guvernul austriac voesc să o înfrîmeze și a depus în parlament un proiect, prin care oferă societății o jumătate de milion pe an, rezervîndu-și o influență în afacerile ei. Proiectul se află în discuția parlamentului și vrem să extragem din cuvîntările oratorilor câte ceva din ce au grăit ei la adresa Ungariei.

Dr. Peez dîse:

„Dunărea este un fluviu internațional și pe fluviile internaționale nu se plătesc

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Poesii populare.

De-asupra de răsărit
Două stele s'au ivit,
Dar' alea nu-s două stele,
Ci-s două surori a mele,
Una plînge, una ride,
A de ride foc aprinde,
A de plînge foc stînge.
Dar' ce plîngi, soro, așa,
Dar' eu, soro, cum n'as plînge,
S'o vorbit părinții noștri
Ca pe noi să ne mărite,
Pe tine la Răsărit,
Că 'ți-e locul potrivit,
Și pe mine la Apus,
Că 'mi-e locu mai ascuns.
Facă-și prîndu se 'și-l prîndă
După noi se nu mai plîngă,
Facă-și cina se 'și-o cine
După noi se nu suspine.

Cît aud cucu cîntînd
Nici nu sciu pe unde sînt,
Nu m'îu om pe pămînt.
Eu dîc cucului să tacă,
El se sue pe-altă cracă,
Tot mie năcș se-mi facă.

Culese de Constantin Pepa.

Anuța va fi călugăriță.

Traducere

de

D. Voniga.

I.

Iunie 10.

M'am hotărît să mă fac călugăriță.

Călugărițele sînt bune, plăcute, cu inimă

curată și plăcute lui D-șeu.

Raiul nici că 'mi-l pot închipui nici-odată fără de ele.

De trei zile-s pe acasă. Am fost în pădure și în livadă. — Pădurea și acum e tristă, dar' solemnă. — Arborii se roagă, albinele cîntă; ear' sufletul floricelelor se înalță cătră cer. — Lunca încă e tot așa, ca înainte cu cinci ani. — Printre iarbă găsce albe se plimbă cu pușorii lor galbini. Ce curios, acum alte fete păzesc găsele, Iulia nu e aici. A crescut. — S'a măritat sîrmana. O, Doamne, de două-ori a bătut-o bărbatul.

Mama 'mi-a dîs, că acum și eu sînt fată mare; ar fi timpul să mă mărit.

Nici-odată! Nici-odată! strigai în disperare.

Ești în grădină. M'am ascuns în tufișul de coccă și am plîns.

II.

Iunie 11.

Ați a fost la noi dl B..

Un tînr proprietar. Ni-e vecin. Acesta voesc să mă iee. El nu voesc să mă călugăresc.

Simțiam că-s palidă. Membrele-mi tremurau. Așa-l priviam ca pe un ucigaș, și cu o privire 'mi-l făcui se înțelege, că-l urîsc.

A zîmbit. M'a prins de mână. A îndrăsnit s'o atingă. Apoi îmi dîse, că mîna mea e mitică și albuță.

— Mamă! strigai smucindu-mi mîna, mă doare capul.

Mama credea, că ferestrele deschise 'mi-au cauzat durere. Ecaterina totdeauna după prăfuire gese ferestre lasă deschise.

Mamei îi sărutai mîna; ear' pe dl B.. îl salutai cu o scurtă și rece plecare de cap și mă dusei în odaie-mi.

Într'adevăr eram plictisită. În urmarea iritațiunilor mă cuprinsă ferbințeli și mă ardeau.

M'am uitat la mîna-mi și aflai, că într'adevăr e mică și albă. Cât de bine îmi va sta, când în biserică le voi ridica spre rugăciune.

Mă aședai pe o canapea și pe când mă odihnim 'mi-se părea că vîd lîngă mine legîndu-se haina princesei. Îmi închisei ochii. Așa totdeauna o po vedea, de câte-ori voesc. Stătea lîngă mine în costum întunecos și cu guler alb ce i-se legăna pe umeri. Fața ei palidă, plină era de bunătațe și ochii de smerenie.

Sunetul adormitor al organelor se aușia în giurul meu. Călugărița șoptia:

„Grijii vî se nu cădeți în ispită“.

O, numai acum putui înțelege această sfîntă admonițiune. Ispitiitorul a venit. Inimă, suflet fii tare!

III.

Iunie 12.

Ați a fost consultare familiară.

Tata 'mi-a dîs, că a căutat în cartea funduară proprietatea dlui B..

— Căsătoria e de dorit.

Cu aceasta își încheia vorbirea și fără să-mi asculte părerea își aprinse pipa.

Mama îndelungat clătina din cap, și de sub ochelari mă privia șoptind:

— Căsătoria e de dorit.

— Tată, — grăii într'un ton nădușit, — eu voesc să fiu călugăriță.

Tata s'a mîniat și dădă cu fidibusul de pămînt, apoi îmi dîse:

— Dracul se-ți iee călugărițele!

Mai mult nu putui auzi de înjurăturile groasnice de D-șeu. Îmi astupai urechile și grăbii în odaia mea.

O, groasnic e tată-meu câte odată! Se vede că nu 'și-a primit educațiunea dela călugărițe.

IV.

Iunie 13.

Ecaterina a ascultat decursul consultării familiare prin gaura cheii. — Îmi spuse, că nu mă vor forța la căsătorie. — Domnul B.. se poate învîrți pe la noi, dar' mie mai mult nu-mi vor vorbi despre el.

În această bucurie donai Ecaterinei icoana sîntei Genoveve, pe carea era inscripțiunea: „Pentru ascultare Anuței M—, Tere-sia — dulce — soră“.

Acum poți veni, ispititorule! — cugetam în mine.

Și, ce să crezi, la moment se ivi.

Ear' acel zîmbitor. Nu știe alta decît zîmbi.

M'a rugat să primesc dela el o roșă — e din grădina lui.

Bine, cedai ispitirii. Las' să se încreadă. Când se va crede la triumf, atunci îl voi înșela.

Primii rosa și o împlîntai în pîr.

— O, cît ești de frumoasă așa! — exclamă, așa ești de frumoasă ca o dîină.

Domnul B.. a mai vorbit după aceea și alte șoșeni. M'a întrebă, — de care coloare îmi place mai mult; place-mi a dansa; pe care dintre poezi iubesc mai mult (cetesec mai bucurosi); fost-am în teatru; apoi dintre alături, ce preferesc mai mult, turta de mandule ori pusedul? etc.

Cu precauțiune serioasă la toate întrebările i-am dat răspuns: Îmi place mai mult colorarea vîntă, câte-odată însă cea roșă; la ocașuni îmi place și a dansa; dintre scriitori iubesc mai mult pe Gedeon; în teatru încă n'am fost, dar' când se vor reprezenta piese morale voi merge; dintre aluate preferesc pusedul.

După aceea domnul B.. îmi prinse mîna și dîse:

Anuță, d-ta ești cea mai frumoasă fată din lume.

Apoi se grăbi să pună pe mîna-mi un sărut ferbinte.

V.

Iunie 14.

Luai lucrul cu apă rece și i-am pus lîngă patu-mi. — 'Mi-am ținut mîna în apă. Sărutul se cunoșea și mă ardea! Sîngele 'mi-se părea că e în ferbere. Din când

Direcția fabricii: Budapesta, Külső-váczi-ut 23.

Cognacul contelui Géza Eszterházy

trece nu numai drept un mijloc excelent de gustare, ci e și recomandat prin autorități medicale în special contra tifosului, a tuberculozei, anemiei, catarului de stomach și de intestine, precum și contra **influenzei**, și preste tot recovalescențelor și în contra tuturor boalelor epidemice.

Cognacul contelui Géza Eszterházy

are un gust foarte plăcut, în calitate e egal cu cel francez și cu jumătate mai ieftin ca acesta. Pentru a nu primi un produs mai prost cereți anume Cognacul contelui Géza Eszterházy, a cărui marcă specială **** întrece toate fabricatele franceze.

Spre luare aminte! Societatea „Crucea Roșie” din Ungaria a învitat mai multe fabrici de cognac la concurență pentru furnisare de cognac; din ofertele înscrise a fost preferit cel al fabricii din Angyal-föld a contelui Géza Eszterházy și acestei fabrici s'a și acordat furnisarea cognacului. [194] 3-16

În sticle originale se află în Sibiiu la firmele:

I. B. Misselbacher. Franz Jahn & Söhne. Ludwig Fuchs.

Direcția fabricii: Budapesta, Külső-váczi-ut 23.

Direcția fabricii: Budapesta, Külső-váczi-ut 23.

Cel mai bun mijloc CONTRA BOALEI de APĂ de tot felul precum și contra boalelor ei secundare ca: **gălbinarea**, catarul de vezică și urină, astma, boalele de ficat etc. este renumitul

HYDROPSIN

(recomandat de medici) din

farmacia, Seepothke a lui Grobstein, Gmunden, Austria-de-sus.

Prețul unui flacon cu metodel de cură fl. 1.—, cu împachetare fl. 1.0. [1170] 10-10

Patima betiei

e curabilă prin așa numitul

Antibetin.

Întrebuințat în numeroase cazuri cu un succes excelent. 1 dosă: 2 fl. 20 cr.

La suferințe obținute se recere o dosă dublă cu fl. 4.40 sau 10 lei.

Asignând prețul înainte, se expediază **franco**.

Se capătă la: „Apoteca Vultur”, Lugoj, nr. 30.

C. F. Wachsmann,

fabricațiune de mărfuri de aramă, fer și metal.

Atelier de mecanică.

Schiffbäumel nr. 3. **SIBIIU.** Schiffbäumel nr. 3.

Confecțiune de aparate și obiecte pentru fabrici de bere, de spirt, destilațiuni, văpsitării, laboratorii și pentru toate industriile tehnice.

Instalațiuni de stabilimente de băi, conducte de aburi și apă, încălziri cu aburi, instalațiuni de transmisie și tulumbe de tot felul pentru scopuri tehnice și agricole etc.

Atelier de reparaturi pentru mașini și unelte agricole, mașini de vapor și tot felul de alte mașini.

Depozit de tulumbe de mână și pe roate pentru pompieri, fabricațiune proprie; de țevi de aramă covăcită și de fer covăcită, ventile manometri și pipe de aramă, paturi și șinoare etc. de gumă și de asbest.

Toate lucrările și reparaturile din bransa metalelor (chiar și cele mai mici) se execută punctual și cu prețuri moderate, asemenea se execută prelungă prețuri ieftine planuri și deseneuri de instalațiuni întregi sau de părți ale acestora.

Secțiune pentru electro-tehnică.

Obducțiune galvanică cu nickel, alama, aramă, argint și aur a diferitelor obiecte de gospodărie, industrie, sport și lux.

Reproducțiune galvanoplastică de monede, medalii și alte obiecte pentru archive, colecțiuni și muzee etc.

Instalațiuni de telegrafuri de casă și de cameră, zăvoare electrice de siguranță, pentru uși, dulapuri etc.

Instalațiuni de telefoane pentru casă și pentru distanțe mai mari.

Depozit de diferite elemente, clopoțele de signal, aparate telegrafice și toate celelalte materii necesare.

Instalațiuni de telegraf și telefon ce pot vedea în funcțiune în orice vreme. [1141] 10-

Se corespundează și în limba română.

Se poate procura prin toate librăriile scrierea premiată apărută în 20 de ediții a consilierului medical Dr. Müller despre

sistemul nervos și sexual alterat

[1175] 10-10 cu trimitere francată în cuvertă 60 cr. în marce postale

Eduard Bend, Braunschweig.

A apărut și se află de vândare la Institutul Tipografic în Sibiiu

SAVITRI.

Povestire indică din Mahabarată.

Traducere de

G. B. Duică.

Cu o prefață de Ioan Slavici.

Prețul unui exemplar:

25 cr. = 50 bani.

(Cu trimitere pe postă 5 cr. porto).

Toemai a apărut:

Clara Milică

Novelă

de

I. Turghenev.

Traducere din limba rusa de

Enea Hodoș.

Institut Tipografic în Sibiiu.

Institutul Tipografic din Sibiiu.

A eșit de sub tipar:

Călin darul Poporului

pe anul visect

1892.

Anul VII.

SIBIIU.

Editura și tiparul „Institutului Tipografic.”

Numai 20 cr. exemplarul.

Numai 20 cr. exemplarul.

Cuprinsul: Călin darul astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1892. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scala timbrelor. — Autoritățile bisericești în Ungaria. — Straja, de N. A. Bogdan. — Fata ori tigrul? (Povestire arabă). Traducere de Ioan Russu Șirianul. — *Economic:* Ceva despre nutreț și nutrirea vitelor. — Iernatul albinelor. — *Poezii:* „Făurarul”, „Doamna Stanca” (1601 August 8), de I. Nenițescu. — „Pe lângă boi...”, de G. Coșbuc. — „Cu lacrimi...”, de A. C. Cuza. — „Banca solitară”, de George Murnu. Socoteala jidănească, de George Adamescu. — *Anecdote din popor:* Țigani flămânzi la Ispravnic. — Țigani la Logofet. — Țigani la Vodă. — Doine populare. — Tîrgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România. — Insetate.

Vîndătorilor se dă rabatul cuvenit.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

1. **Pădureanca.** Novelă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Piperaș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
5. **Păcală și tîndală.** Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Juocări și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Tein legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărănicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Nasăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Genșotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un petitor îndărătnic.** Novelă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Frietenul meu Vîntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgărcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novelă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacal bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalina pînărarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Milică.** Novelă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.